

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ของ

เทศบาลตำบลมายอ
อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี

คำนำ

จากสถานการณ์การทุจริตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง และบทเรียนที่ได้รับจากการแปลงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ผ่านมาสู่การปฏิบัติ จึงมีการริเริ่มแนวคิดในการปรับปรุงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน โดยจะต้องตอบโจทย์ต่อปัญหาหรือสถานการณ์การทุจริตที่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ต้องเผชิญอยู่จริง และเพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบอย่างเข้มแข็ง เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมาตรฐานความโปร่งใสเทียบเท่าสากล ภายใต้วิสัยทัศน์ : ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand) ประเทศไทยในระยะ ๕ ปีข้างหน้า จะมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริต ทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชนในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชน เพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ

ดังนั้น เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ให้เกิดเป็นรูปธรรม เทศบาลตำบลมายอ จึงแสดงเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริต ด้วยการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเทศบาลตำบลมายอต่อไป

เทศบาลตำบลมายอ

อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑
หลักการและเหตุผล	๒
วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน	๓
เป้าหมาย	๔
ประโยชน์ของการจัดทำแผน	๔
ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต	
มติที่ ๑ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	๕
มติที่ ๒ การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต	๖
มติที่ ๓ การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชน	๗
มติที่ ๔ การเสริมสร้างและปรับปรุงกลไกในการตรวจสอบ การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๘
ส่วนที่ ๓ รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ	
(มติที่ ๑) ๑. การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	
๑.๑ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่บุคลากรทั้งข้าราชการ การเมืองฝ่ายบริหาร ข้าราชการการเมือง ฝ่าย สภาท้องถิ่น และฝ่ายประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑.๑.๑ (๓) โครงการสมุดความดีพนักงานจ้าง	๙
๑.๑.๑ (๕) โครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่ผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑
๑.๑.๒ (๑) มาตรการ “ส่งเสริมการปฏิบัติงานตามประมวลจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”	๑๓
๑.๑.๒ (๒) มาตรการ “เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริต”	๑๕
๑.๑.๓ (๒) มาตรการ “จัดทำคู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน”	๑๗
๑.๑.๓ (๓) มาตรการ “ปลูกฝังองค์ความรู้ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับ Conflict of Interest”	๑๘
๑.๒ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่ประชาชนทุกภาคส่วนในท้องถิ่น	
๑) โครงการปลูกฝังภูมิรู้ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลมายอ	๒๑
๒) โครงการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	๒๓
๓) โครงการอบรมพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย	๒๕
๑.๓ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่เด็กและเยาวชน	
๑) โครงการคุณธรรมจริยธรรมในเขตเทศบาล	๒๗
๒) โครงการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้เด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กิจกรรม “โตไปไม่โกง”)	๒๙
๓) โครงการลดภาวะโลกร้อนและรณรงค์การรักษาความสะอาด Big Cleaning Day	๓๑
(มติที่ ๒) ๒. การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต	
๒.๑ แสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหาร	
กิจกรรมประกาศเจตจำนงต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๓

๒.๒ มาตรการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

- ๒.๒.๑ (๑) มาตรการการสร้างความโปร่งใสในการบริหารงานบุคคล ๓๕
- ๒.๒.๑ (๓) กิจกรรม “สร้างความโปร่งใสในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน” ๔๔
- ๒.๒.๒ (๑) กิจกรรม “ควบคุมการเบิกจ่ายเงินตามข้อเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี” ๔๐
- ๒.๒.๓ (๑) กิจกรรมการจัดบริการสาธารณะและการบริการประชาชนเพื่อให้เกิด
ความพึงพอใจแก่ประชาชนโดยทัดเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติ ๔๑

๒.๓ มาตรการการใช้ดุลยพินิจและใช้อำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- ๒.๓.๑ (๑) กิจกรรมการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ๔๓
- ๒.๓.๑ (๒) โครงการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ ๔๕
- ๒.๓.๒ (๑) มาตรการการมอบอำนาจอนุมัติ อนุญาต สั่งการ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ ๔๗
- ๒.๓.๒ (๒) มาตรการมอบอำนาจของนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๔๘
- ๒.๓.๒ (๔) มาตรการการออกคำสั่งมอบหมายของนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล
และหัวหน้าส่วนราชการ ๔๙

๒.๔ การเชิดชูเกียรติแก่หน่วยงาน/บุคคลในการดำเนินกิจการการประพฤติดุปฏิบัติตนให้เป็นที่ประจักษ์

- ๒.๔.๑ (๓) ยกย่องเชิดชูเกียรติหน่วยงาน/บุคคลที่ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่ประจักษ์ ๕๑
- ๒.๔.๓ (๑) กิจกรรมเชิดชูเกียรติประชาชนผู้ปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๕๒

๒.๕ มาตรการจัดการ ในกรณีได้ทราบหรือรับแจ้งหรือตรวจสอบพบการทุจริต

- ๒.๕.๑ (๑) มาตรการ “จัดทำข้อตกลงการปฏิบัติราชการ” ๕๔
- ๒.๕.๒ (๑) กิจกรรม ให้ความร่วมมือกับหน่วยตรวจสอบที่ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
เพื่อการตรวจสอบ ควบคุม ดูแล การปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลมายอ ๕๖
- ๒.๕.๒ (๑) มาตรการ “ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานตรวจสอบทั้งภาครัฐและองค์กรอิสระ” ๕๘
- ๒.๕.๒ (๒) มาตรการ “แต่งตั้งผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน” ๗๔

(มติที่ ๓) ๓. การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๓.๑ จัดให้มีและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในช่องทางที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้มีส่วนร่วมตรวจสอบ การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทุกขั้นตอน

- ๓.๑.๑ (๑) มาตรการ “ปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลมายอ
ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น” ๕๙
- ๓.๑.๑ (๓) กิจกรรม “อบรมให้ความรู้ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐” ๖๑
- ๓.๑.๒ (๑) มาตรการ “เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญและหลากหลาย” ๖๓
- ๓.๑.๓ (๑) มาตรการ “จัดให้มีช่องทางที่ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลมายอ” ๖๕

๓.๒ การรับฟังความคิดเห็น การรับและตอบสนองเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ของประชาชน

- ๓.๒.๑ (๑) โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชนแบบบูรณาการ ๖๗
- ๓.๒.๑ (๒) โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาเทศบาล ๖๙
- ๓.๒.๒ (๒) โครงการเทศบาลตำบลมายอพบประชาชน ๗๑
- ๓.๒.๓ (๑) มาตรการแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ ด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๗๓
- ๓.๒.๓ (๒) กิจกรรม รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องเรียน/ร้องทุกข์รับทราบ ๗๕

๓.๓ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมบริหาร กิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๓.๓.๑ (๑) มาตรการแต่งตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลมายอ ๗๖
- ๓.๓.๑ (๒) กิจกรรมประชุมประชาคมหมู่บ้านและประชาคมตำบล ประจำปี ๗๘
- ๓.๓.๑ (๓) การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน ๗๙
- ๓.๓.๒ (๑) มาตรการแต่งตั้งตัวแทนประชาคมเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ๘๐
- ๓.๓.๓ (๑) กิจกรรมการประเมินผลการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลมายอ ๘๑

(มติที่ ๔) ๔. การเสริมสร้างและปรับปรุงกลไกในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๑ มีการจัดวางระบบและรายงานการควบคุมภายในตามที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด

๔.๑.๑ (๑) โครงการจัดทำแผนการตรวจสอบภายในประจำปี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ๘๓

๔.๑.๑ (๒) โครงการจัดทำรายงานการควบคุมภายใน ๘๕

ประเมินผลการควบคุมภายใน

๔.๑.๒ (๒) มาตรการติดตามประเมินผลระบบควบคุมภายในเทศบาลตำบลมายอ ๘๖

๔.๒ การสนับสนุนให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบการปฏิบัติหรือการบริหารราชการ ตามช่องทางที่สามารถดำเนินการได้

๔.๒.๑ มาตรการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ตรวจสอบ กำกับ ดูแลการบริหารงานบุคคล
เกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง การโอน ย้าย ๘๘

๔.๒.๒ (๑) กิจกรรมการรายงานผลการใช้จ่ายเงินให้ประชาชนได้รับทราบ ๙๑

๔.๒.๓ (๑) กิจกรรมการจัดทำคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างจากตัวแทนชุมชน ๙๒

๔.๓ การส่งเสริมบทบาทการตรวจสอบของสภาท้องถิ่น

๔.๓.๑ (๑) โครงการอบรมให้ความรู้ด้านระเบียบ กฎหมายท้องถิ่น ผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ๙๔

๔.๓.๒ (๑) กิจกรรมส่งเสริมสมาชิกสภาท้องถิ่นให้มีบทบาท ๙๖

ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร

๔.๔ เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community) และบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต

๔.๔.๑ (๑) มาตรการเฝ้าระวังการคอร์รัปชันโดยภาคประชาชน ๙๘

๔.๔.๒ (๑) กิจกรรมการติตปายประชาสัมพันธ์กรณีพบเห็นการทุจริต ๙๙

ภาคผนวก

ประกาศเจตจำนงในการต่อต้านการทุจริตของเทศบาลตำบลมายอ

คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต

ส่วนที่ ๑

ส่วนที่ ๑

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ของเทศบาลตำบลมายอ

อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี

๑. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนบุคคลหรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่ การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมี วัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการต่าง ๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นแต่ในทางปฏิบัติทำให้แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

ลักษณะการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๑) การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) สภาพหรือปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล

๓) สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย

๔) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาด คุณธรรม จริยธรรม

๕) สภาพหรือลักษณะปัญหาที่เกิดจากการขาดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๖) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบจากภาคส่วนต่างๆ

๗) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๑) **โอกาส** แม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแต่พบว่า ยังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการ บังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการ ระดับสูงก็เป็นอีกโอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต

๒) **สิ่งจูงใจ** เป็นที่ยอมรับว่าสภาวะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมทุนนิยมทำให้คนในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรม การทุจริตมากยิ่งขึ้น

๓) **การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส** การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไก การตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการ ทุจริตของบุคคล เหล่านี้

๔) **การผูกขาด** ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของ การผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้ สินบนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่ การผูกขาด ในโครงการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕) การได้รับคำตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็น ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมการทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

๖) การขาดจริยธรรม คุณธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการ เน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรง กลัวบาปน้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึด ผลประโยชน์ส่วนรวม

๗) มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มี ค่านิยมที่ผิด เห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื่อเป็นคนเชื่อ เห็นคนโกงเป็นคน ฉลาด ย่อมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบาปและบาป และไม่เกรงกลัวต่อ กฎหมายของบ้านเมือง

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความ รุนแรง และสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของชาติ เป็นปัญหา ลำดับต้น ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจาก เกิดขึ้นทุกภาคส่วนใน สังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมักถูกมองจากภายนอก สังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชันและมักจะปรากฏข่าว การทุจริตตามสื่อและรายงานของทาง ราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อกระแสการกระจายอำนาจ และความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วน ท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเรื่อง การทุจริตคอร์รัปชันมีผลในเชิงลบสอดคล้องกับการจัด อันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index – CPI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินการ ทุจริตคอร์รัปชันทั่วโลกที่จัดโดยองค์กรเพื่อ ความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International – IT) พบว่า ผลคะแนนของประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓๕ - ๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ โดยในปี ๒๕๕๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๓ ในประเทศอาเซียนรองจากประเทศ สิงคโปร์และประเทศ มาเลเซีย และล่าสุดพบว่าผลคะแนนของประเทศไทยปี ๒๕๕๙ ลดลง ๓ คะแนน จากปี ๒๕๕๘ ได้ลำดับ ที่ ๑๐๑ จาก ๑๖๘ ประเทศ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปัญหาการ คอร์รัปชันอยู่ในระดับสูง

แม้ว่าในช่วงระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปราบปรามการ ป้องกันการทุจริต ไม่ว่าจะเป็น การเป็นประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้าน การทุจริต (United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ การจัดตั้งองค์กรตาม รัฐธรรมนูญ โดยเฉพาอย่างยิ่งคณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ ชาติว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยไม่ได้ มีแนวโน้มที่ลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยประกอบด้วยปัจจัย ทางด้านพื้นฐานโครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีกนัยหนึ่งคือพื้นฐานของสังคม

อุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องและพวกพ้อง ยึดติดกับ กระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม ติดความสบาย ยกย่อง คนที่มีเงินและมีอำนาจ คนไทยบางส่วนมองว่าการทุจริต คอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ซึ่งนับได้ว่า เป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตหรือกล่าวได้ว่าเป็น ส่วนหนึ่งของค่านิยมและวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผนวกกับปัจจัยทางด้านการทำงานที่ไม่ได้บูรณาการความร่วมมือ

ของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกัน จึงส่งผลให้การทำงานของกลไกหรือความพยายามที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถทำได้ อย่างเต็ม ศักยภาพ ขาดความเข้มแข็ง

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง ๕ หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ ประเทศไทยมีศรัทธาและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ โดยกำหนด วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาดไทยทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการ ประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต(Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะสูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนต้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ ในทางทุจริตประพฤตินิยม โดยกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็น รูปธรรมในทางปฏิบัติ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญ กับการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริต ให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืนจึงได้ ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่ การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตอย่างแท้จริง

๓. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

- ๑) เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒) เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น
- ๓) เพื่อให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
- ๔) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people's participation) และตรวจสอบ (People's audit) ของภาคประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๕) เพื่อพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๔ -

๔. เป้าหมาย

- ๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์ สุขแก่ประชาชน

ท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในการประพฤติปฏิบัติตามมาตราการจริยธรรม การขัดกันแห่งผลประโยชน์ และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

๒) เครื่องมือ/มาตรการการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ มิชอบของ ข้าราชการ

๓) โครงการ/กิจกรรม/มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและ ตรวจสอบการปฏิบัติหรือบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔) กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ที่มีเข้มแข็งในการตรวจสอบ ควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริต และ ประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๕. ประโยชน์ของการจัดทำแผน

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการสร้างค่านิยม และอุดมการณ์ในการต่อต้าน การทุจริต (Anti-Corruption) จากการปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล รวมถึงหลักเศรษฐกิจ พอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารราชการเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี(Good Governance) มีความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๓) ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจรวมถึงร่วมตรวจสอบในฐานะพลเมืองที่มี จิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการ สร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๔) สามารถพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการ ทุจริต

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการ ทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้นแบบ ด้านการ ป้องกันการทุจริต อันจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและให้ความ ร่วมมือกันเป็นเครือข่ายใน การเฝ้าระวังการทุจริตที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๒